

PARRÒQUIES DE SANT JOAN, SANT ANTONI I MARE DE DÉU DEL CARME-VALLS

a/e: info@stjoanvalls.org

www.stjoanvalls.org

tel i fax 977 60 00 13

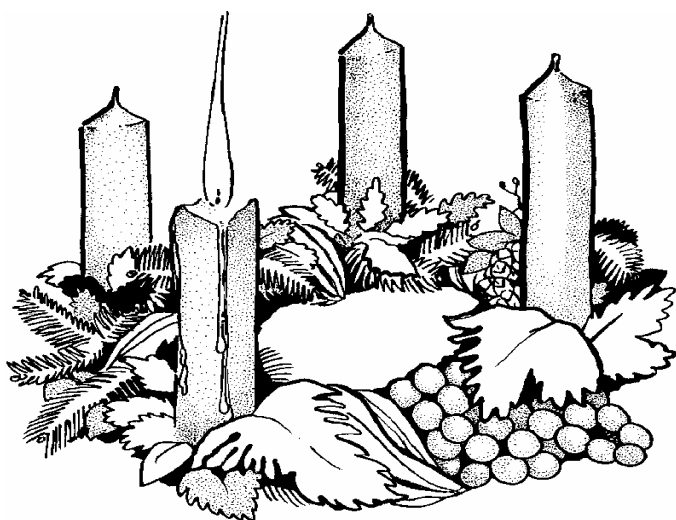
el candel·ler

L'ADVENT, SEMBRADA DE LA PARAULA

El passat número de EL CANDELER recordàvem que el temps de tardor és temps de sembra i, per això, d'esperança, en el ben entès que el que espera aquesta esperança, fonamentada en la paraula de Déu, s'aconseguirà, donarà el seu fruit. Ell hi té compromesa la seva paraula. Com la mare terra que té la capacitat de poder alimentar els humans amb els fruits que produeix. A nosaltres el Senyor ens encomana que, amb paciència, coratge, responsabilitat, sembrem les llavors d'aquesta paraula. Ell ja farà el que només ell pot fer: que fructifiqui a la seva hora, que nosaltres ignorem i que tan sols ell coneix.

L'Advent ens posa de ple en aquesta tasca guiada i estimulada per l'esperança.

Són moltes les llavors de Paraula que anirem sembrant i acollint aquests dies. En faig una tria: *“Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom”*. *“Quan tot això comenci a*

succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats”. *“Estigueu atents sobre vosaltres”*. *“Estigueu alerta pregant en tota ocasió”*. *“Sortien a sembrar tot plorant, emportant-se la llavor; i tornaran cantant d'alegria, duent a coll les seves garbes”*. *“Que sapigueu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist”*. *“Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí”*. *“No tinguis por, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor”*. *“El Senyor és a prop. No us inquieteu per res”*. *“Ell, el Messies, us batejarà amb l'Esperit sant i amb foc”*. *“Viuran en pau, perquè serà gran d'un cap a l'altra de la terra. Ell serà la pau”*. *“Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà”*. Aquesta benaurança serà la darrera Paraula que escoltem en la mateixa vigília del Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, dirigida a aquella creient que, per la seva fe, va infantar el Senyor de la Glòria, aquella noia feliç perquè va confiar en el qui la podia fecundar i ens va donar un Germà. Benaurats i feliços nosaltres per haver cregut: el que el Senyor ens ha revelat, segur es complirà! Aquesta esperança és la que ens fa viure. No ens la quedem per nosaltres sols. Comuniquem-la i el nostre entorn s'il·luminarà.

Josep Bofarull, rector

APRENGUEM A PARTICIPAR EN LA LITÚRGIA

1. El diumenge, “el dia del Senyor”.

La Bíblia ens explica que Déu va crear el món en sis dies i el setè dia va descansar i el va santificar. Aquest setè dia, santificat per Déu, per nosaltres és el diumenge. Els cristians en diem “el dia del Senyor” que això significa la paraula “diumenge”. ¿Perquè en diem “el dia del Senyor”? Doncs perquè és un dia de descans i, lliures del treball, volem dedicar-li un temps per a pensar en tot el bé que ha fet per nosaltres i donar-li gràcies per

l’immens univers que, junt amb moltes coses que el componen, embelleix el planeta i també per la perfecta humanitat que és el que li dóna sentit.

Ha repartit entre nosaltres tots els dons possibles variats perquè ens puguem complementar els uns als altres, i tantes i tan bones coses ha creat sàviament, tan d’amor ens ha donat i ens segueix donant, que per demostrar-li que som dignes fills seus i perquè sentim agraïts, el “dia del Senyor” venim a l’església i li dediquem un temps.

Ens reunim en comunitat i celebrem l’Eucaristia, escoltem la Paraula de Déu que és paraula de vida, escoltem l’evangeli (en el qual els evangelistes ens descriuen els prodigis i tot el bé que Jesús va fer durant el seu ministeri): escoltar-lo moltes vegades

equivale a fer-nos-el més nostre. En ell Jesús explica coses del Pare, com ningú mai ho havia fet, i ens ensenya com pregar-li. L’evangeli ens parla del sofriment, del desengany i de la solitud de Jesús en les seves últimes hores de vida i com va la va lliurar generosament per nosaltres i per complir la voluntat del Pare. Ell ens va donar el seu Fill unigènit perquè ens estima.

Jesús va dir “jo sóc el pa viu baixat del cel, el qui menja d’aquest pa viurà per sempre”. Per això, amb esperança, rebem el Cos de Crist, perquè ens sentim germans d’Ell i seguidors seus, perquè l’estimem i perquè la nostra fe, mitjançant aquest sagrament, ens ajudi a ser evangelitzadors com van ser-ho els seus deixebles. Ells van ser valents per saber anunciar el Crist a aquells que el desconeixien.

Cantem lloances al Senyor del cel i de la terra, pregem-li i donem-li gràcies. Així celebrem l’Eucaristia el diumenge que és “el dia del Senyor”.

2. Orientacions sobre el cant litúrgic.

El Concili Vaticà II va parlar del sentit ministerial del cant a la litúrgia. Això vol dir que el cant no és quelcom autònom en la celebració, sinó un element al servei del conjunt, com ho són les lectures, els ritus i el silenci, amb una funció precisa per cada element, i precisament com a tal el cant ha d’ésser tractat i valorat. Amb aquesta fórmula el Concili Vaticà II recollia i sintetitzava una sèrie d’intervencions sobre el tema, especialment en aquest segle, a partir del Motu Proprio de Sant Pius X de l’any 1903.

Després del Concili han continuat les intervencions del Magisteri de l’Església sobre el cant i la música en la litúrgia, tant per part de la Santa Seu com per part del Episcopats. Entre nosaltres, les dues darreres han estat el III Congrés Litúrgic de Montserrat de 1990 i el Concili Provincial Tarraconense de 1995.

Segons el Concili Vaticà II el cant sagrat, unit a la paraula, constitueix una part necessària de la litúrgia. Naturalment, perquè el cant sigui part essencial i integral de la litúrgia cal que tingui un autèntic valor artístic i, a més, que compleixi amb la seva funció.

Per l’Església el cant religiós, i especialment el litúrgic, és la manifestació d’uns sentiments profunds d’amor, adoració, joia, entusiasme, tristesa, penediment... i, particularment, l’expressió de lloança, súplica o acció de gràcies a Déu, Creador i Pare. La finalitat del cant és la glorificació de l’Altíssim i la santificació dels fidels i és un factor d’unitat i enriquiment dels ritus sagrats. L’acció litúrgica assoleix un nivell més noble quan va acompanyada del cant, sobretot del cant de tota l’assemblea que hi participa d’una manera conscient,

activa i plena. Així la pregària s’expressa d’una forma més penetrant, la unitat de sentiments és més palesa en la unitat de les veus, i els esperits s’elevan més fàcilment des de la bellesa de les coses santes fins a les realitats invisibles.

El cant, com a expressió humana, és una conjunció original de text i música, de ritme i de sentit, d’emoció i de raó, de melodia i de paraula.

Fem que el nostre cant sigui un senyal d’aquest vincle multiseular de l’evangeli i la comunitat amb la bellesa i l’art. Que sigui també un testimoni i una professió de la nostra fe.

MODEST SOLER

Aquests darrers diumenges hem escoltat unes adients introduccions abans de la celebració de l'Eucaristia. Les reproduïm aquí per si algú les vol llegir més detingudament i així intentar d'aprendre les actituds que ens recomanen.

3. Com cal preparar la missa.

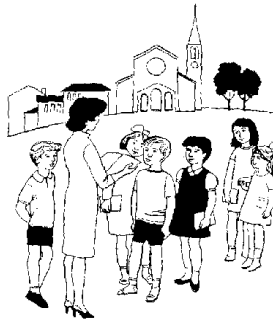
Avui és diumenge i, com sempre i potser a la mateixa hora de sempre, hem sortit de casa per anar a Missa i arribar-hi abans de l'hora de començar. Possiblement ens hem assegut al "nostre lloc" i ens saludem els mateixos de sempre.

És Crist mateix qui ens convoca perquè la Missa és la celebració del Misteri Pasqual de la seva passió, mort i resurrecció. Per això hauríem d'estar contents d'esperar el diumenge per anar a Missa, amb alegria i il·lusió.

El diumenge, doncs, no hauria de ser per nosaltres un dia qualsevol. La Missa ens para la taula de la Paraula i del Cos i la Sang del Senyor, que és, de nou, Pa de vida i Calze de Salvació per tots nosaltres.

Durant la setmana, seria convenient de recordar la Paraula que hem escoltat i és aconsellable llegir les

lectures que escoltarem en la Missa del diumenge proper. Això ens permetria d'anar-hi pensant quan fem el camí de casa a

parròquia.

Les cites de les tres lectures de la Paraula de Déu les podem trobar en el "Full Dominical" del diumenge anterior. En aquest cas les hem de buscar en el nostre Nou Testament. És molt pràctic estar subscript a "La Missa de cada dia". Aquesta subscripció es pot demanar a la llibreria de la nostra parròquia.

El silenci i la pregària, en l'estona que tinguem abans de començar, ens poden ajudar a preparar la celebració per disposar-nos interiorment i pot facilitar la comprensió de la Paraula de Déu. Per això és millor arribar uns 10 minuts abans de l'hora, no amb el temps just. Si pot ser, mai arribar tard per cap concepte i menys per peresa o mal costum.

Caldria treure'ns del damunt les rutines i canviar-les per l'expectativa del que pot representar per nosaltres la Paraula proclamada, de sentir-nos

IMPLICACIÓ AMB LES PERSONES

AMOR DE VERITAT I AMB OBRES

CALENDARI D'ADVENT

- **Cada dia a les 20, a la capella del Roser:** pregària de Vespres, himne d'Advent cantat i els tres salms; Magnificat abans de la postcomunió.
- Diumenge 10 de desembre, a les 12: presència a Missa de la Colla Vella dels Xiquets de Valls, ofrena i Salve a la Mare de Déu de la Candela.
- Dijous 4 de desembre, a les 17, a la Casa Monserrat Cuadrada: "Coneguem com funciona la Casa Monserrat Cuadrada" per la directora Cristina Ardanuy.
- Vetlla de Pregària, el dijous 7 de desembre, a les 21, a la capella del Santíssim de sant Joan.
- Del 17 al 23 Fèries privilegiades de Nadal, la setena especial abans de Nadal.
- Dimarts 19 de desembre, a les 17,30, a la Residència Alt Camp: conferència sobre "El missatge de Nadal".
- **Celebració Comunitària de la Penitència:** dimecres, 20 de desembre, a les 10 matí, a St Antoni i a les 20 tarda, a St Joan.
- El dissabte 23 i el diumenge 24 de desembre, a totes les celebracions de l'Eucaristia: benedicció de les imatges del Nen Jesús del pessebre de casa.

4. El calendari litúrgic.

L'Any litúrgic es desenvolupa en cinc etapes.

1. El primer és el de l'Advent. És un temps d'esperança. Són quatre setmanes. El profeta de l'Advent és Isaïes i els evangelis que es llegeixen són els que narren els esdeveniments anteriors al naixement de Jesús, centrats en la figura de Joan Baptista. El color litúrgic és el lila.

2. El segon temps és el de Nadal i Epifania. Són unes dues setmanes i, a més d'aquestes dues festes, també se celebra la Festa de Maria, Mare de Déu, el cap d'any. Es llegeixen els evangelis de la infància de Jesús. El color litúrgic és el blanc.

3. El tercer temps és la Quaresma. És temps de la penitència i del canvi personal i ens prepara per a viure a fons la Pasqua. Són 40 dies que recorden els 40 anys que el poble d'Israel va passar en el desert mentre caminava cap a la Terra Promesa i els 40 dies que Jesús passà al desert, abans de la seva vida pública. La Quaresma comença el Dimecres de Cendra i acaba el Dijous Sant en la celebració del Sopar del Senyor. Els diumenges es llegeixen aquests

evangelis: les temptacions de Jesús, la Transfiguració del Senyor, i en el cicle principal o cicle A: Jesús que dóna l'aigua viva a la samaritana, Jesús que dóna la llum al cec de naixement, Jesús que ressuscita a Llàtzer. El color litúrgic és el lila.

El diumenge de Rams es llegeix l'entrada de Jesús a Jerusalem com a Messies i la Passió del Senyor, cada any segons un evangelista. El color litúrgic del diumenge de Rams és el vermell.

El Triduum Pasqual comença el Dijous sant en la celebració del Sopar del Senyor, quan Jesús va instituir l'Eucaristia i acaba a les segones vespres del Diumenge de Pasqua de Resurrecció. El color litúrgic del Dijous sant és el blanc. El Triduum Pasqual comprèn el Divendres sant que és un dia d'adoració de la Creu on va morir el Salvador del món. La lectura principal és la de la Passió del Senyor. El color litúrgic és el vermell, color de martiri.

El Dissabte sant és un dia de silenci i de reflexió. No hi ha cap celebració.

A la nit comença la gran festa del cristians, la Pasqua de Resurrecció,

quan s'encén el foc nou i amb ell el Ciri Pasqual. A la Vetlla Pasqual es llegeixen 7 lectures de l'Antic Testament, la carta de sant Pau i la narració de la Resurrecció del Senyor. Amb la benedicció de l'aigua del Baptisme es renoven les Promeses del Baptisme. Després se celebra la primera i més solemne de totes les Eucaristies de l'any. En aquesta celebració rebem la llum del Ressuscitat. El color litúrgic és el blanc.

4. El quart temps és el de la Pasqua. És el pas de la mort a la vida. Jesús ens dóna el seu Esperit perquè

anunciem les seves paraules i obres. Dura 50 dies, set setmanes, on sobresurt el vida de la primera comunitat pasqual. És el temps de la celebració dels sacraments, sobretot els de la iniciació cristiana. Comença el diumenge de Resurrecció i acaba el diumenge de la Pentecosta. Les lectures són dels Fets dels apòstols i de l'evangeli de sant Joan. El color litúrgic és el blanc.

5. El cinquè temps és el que anomenem de durant l'any o Ordinari. Són els diumenges que van des de la Pentecosta fins al primer diumenge d'Advent. Es llegeixen els fets i les paraules de Jesús, cada any segon un evangelista. El color litúrgic és el

SER PORTADORS D'ESPERANÇA

PER LA CONFIANÇA EN LES PERSONES A LA FE EN DÉU

CAMPANYA DE NADAL DE CÀRITAS 2006

Preferentment necessitem:	Sardines, tonyina, etc.	Pases de sopa
	Fruita en almívar	Puré i sopes preparades
	Fesols, sigrons i llenties (en crui cuits)	Arròs
	Sucre i oli	Pots de tomàquet fregida i natural
	Productes de neteja i d'higiene	

NOTÍCIA

"El passat dilluns, 27 de novembre, a capella del Seminari Interdiocesà a Barcelona, el senyor Arquebisbe va donar la Benedicció de Lector al nostre seminarista MAGÍ MEJIAS. Així rebent aquest ministeri fa el primer pas que l'apropa a l'ordenació de diaca i de prevere. Esperem que sigui aviat. L'acompanyem amb la nostra pregària i la nostra felicitació"